

Az angol életbiztosítás kékkönyve.

Az angol kereskedelmi iroda (Board of Trade) a múlt hó vége felé közreadta hivatalos jelentését, az u. n. kékkönyvet, az életbiztosítási ügy 1892. évi állapotáról. A jókora terjedelmű könyv, a mely ez idén jóval előbb jelent meg, mint az előző években, igen széles keretű tanulmányban foglalkozik az angol életbiztosítási üzletnek 1892. évi fejlődésével, üzleti tevékenységével és eredményével. Általánosságban a közgazdaság ezen ága a brittek hazájában van legnagyobb virágjában, a mi egy kulturális tekintetekben annyira virágzó országban, mint a minő Anglia, a mely régtől fogva terra promissája a biztosítási ügynek, nem is lehet másképp elképzelni. Angliában olyan mértékben méltatják a biztosítás teremtő és konzerváló hatalmát, hogy ezen intézmény mindenütt megtalálja azt a méltánylatot, a mely mellett módjában van, hogy teljes mértékben kifejlődjék és a legnagyobb diadalokat arassa. Es különös mértékben hódít az életbiztosítás, a melynek klientélája immáron óriási módon szaporodik.

Azokból az óriási számadatokból, a melyek a kékkönyvből az első szempillantásra kikandikálnak, felemlítjük, hogy 1892-ben nem kevesebb mint 101 nagy angol Life Offices működött és ezeknek a díjkötvényekből 1.060,000 font sterlinggel volt a bevételük több, mint 1891-ben, a mikoron a díjkötvények czimén 21.118,000 fontot bevételeztek. E társaságok összes bevétele 28.237,000 font sterling volt. Forgalmi kiadásuk a szerzési díjakkal egyetemben 4.715.000 fontra rugott. Érdekes az az adat, hogy amíg az utolsó öt év folyamán kötött életbiztosítások száma teljes 32 százalékkal emelkedett, addig a biztosítási összegek száma csak 14⁰/₁₀-al növekedett. Ezidőszerint egy életbiztosítási kötvényre átlag 420 font esik.

A kékkönyv teljes képet óhajtván adni az életbiztosítás fejlődéséről, egy táblázatban bemutatja az egyes társulatok üzleti eredményeit 1871-től 1892-ig. E táblázat érdekes adatai a következők: a működő intézetek száma, kamatok és osztalékok, díjbevételek, szerzési és egyéb költségek, a költségek és a díjak százalékos arányszáma.

A ki a jeleztem táblázatot figyelemmel olvassa át, annak okvetetlenül szemébe ötlük az igazgatási és szerzési költségek aránytalan nagysága, a mely az összes díjbevételeknek átlag 22-8⁰/₁₀-át emésztí föl. Ez az óriási átlagösszeg már azért is meglepő, mert épp a legnagyobb életbiztosító-társaságok igen csekély költséggel dolgoznak, a mely átlag 12⁰/₁₀-ot nem halad

meg. Hanem az apróbb társaságok, a melyeknek nagy verseny-nyel kell szembeszállaniok, a kiknek egymás között és az angol piacokon otthonra talált idegen társulatokkal kell birokra kelnőök, nagy költséggel dolgoznak. A költségek emelkedése a díj-bevétellel mintha csak arányosan nőtt volna és évenként folyton nagyobbodó gondját, de egyszersmind veszedelmesen emelkedő kiadását képezi az angol életbiztosító-társaságoknak. 1892-ben csak 8 társaságnál volt a kiadás kevesebb a díjak 10%-ánál; 32 társaságnál a költségek a díjak 10–15%-át emésztették el; 27 társulat költsége 15–20% között mozog; 34 társulatnál pedig az összes díjbevételek 20%-át emésztette el. Ez utóbbiaknál kétségtelen, hogy az illető társágok a szerzési- és bizományi-díjak roppant felhajtásával óhajtottak üzleti eredményeket biztosítani.

Az érdekes mű kimutatást közöl azokról a társaságokról, a melyek a külföldi üzletet is szorgalmazták; nem kevesebb mint 50 ilyen angol intézet van.

(b.)

*

A porosz tűzkárbiztosító társaságok számadási kötelezettségéről szóló miniszteri rendelet, mely annyi port vert fel, végre megjelent, szövege a következő:

Hogy a Poroszországban működő tűzkárbiztosító társaságok számadásainak a biztosítottak érdekében az eddiginél nagyobb világosság és átláthatóság biztosíttassék, minden porosz tűzkárbiztosító társaságra, továbbá minden nem porosz, de Poroszországon ügynökök által működő tűzkárbiztosító társaságra nézve, akár részvényekre, akár kölcsönösségre alapítottak, minden jelen rendelettel ellentétben álló egyéb rendelkezés hatályon kívül helyezésével a következőket rendelem:

Minden üzleti év végén szerkesztendő: I. a nyereség- és veszteség számla. II. a mérleg. III. Kimutatás az üzleti forgalomról. IV. az évi jelentés a rendeletben meghatározott minták szerint. Ezen négy felállítás eredményei az üzleti év befejeztől 6 hónap múlva a felügyelő hatóságnál két példányban bemutatandó; ugyanezen határidő alatt egyszersmind a nyereség- és veszteség számla és az évi mérleg a társaság közleményeinek közzétételére szolgáló újságokban közzéteendő, azonkívül még a hivatalos lapban. Oly társaság, mely a tűzkárbiztosításon felül a biztosításnak még egyéb ágaival is foglalkozik, a tűzkárbiztosítást a többi biztosítási ágaktól minden tekintetben elválasztani tartozik.

A minták megértése végett megjegyeztetik:

1. A díjtaralék kiszámításánál mindenekelőtt a díjbevétel-

ből levonandók a társaság által a biztosítottaknak esetleg visszafizetett és a viszontbiztosítás címén fizetett díjak. Mind díjtartalék azután az így fenmaradó díjbevétele azon része, mely több évre kihatólag van bevételezve, kiadásba helyezendő. Azonban a megfelelő időszakokra eső része a provisióknak levonásba helyezhető a díjtartalék kiszámításánál.

2. Mint kártartalék a számítási évben már bejelentett, de még ki nem fizetett károk összege, kiadásba helyezendő és pedig, ha a kárösszeg még megállapítva nincs a bejelentett egész összegben, hozzáadva a megállapítással járó költségeket, de levonni a viszontbiztosítás által esetleg fedezett összeget.

3. Díjbevételek úgy a biztosítási mint a viszontbiztosítási üzletben csak oly ügyletek után állíthatók számlába, melyeknek kockázatát a társaság már a számítási évben viseli.

4. Kártérítés vagy viszontbiztosítás címén tett kiadások azon év terhére könyvelendők el, a melyen a kár történt, illetőleg a viszontbiztosítás esete beállott. Beruházások címén tett kiadások mindig azon év terhére könyvelendők, melyben a kiadások történtek.

Ezen szabályok az 1894-iki üzletévben lépnek érvényre.

A poroszországi kölcsönös biztosító társaságokra nézve az eddigi eljárás marad érvényben.

KÜLÖNFÉLÉK.

A tőzsdei játék korlátozása. Wekerle Sándor miniszterelnök minapi beszédében oly nyilatkozatot tett, a mely azóta különösen a bécsi lapokat és az ottani tőzsdét élénken foglalkoztatja. A tőzsdejátékkal való tulkapások megfékezésére ugyanis a miniszterelnök konkrét intézkedéseket ígért. Természetes, hogy nem lehet szó a legitim tőzsdeüzlet bárminemű korlátozásáról, hanem csak ama kis pénzváltók és üzérek fékentartásáról, akik a tájékoztatlan közönséget mindenféle operációkba beleviszik. A kis váltóházakat az iparhatóságokkal szigoruan ellenőrizteti és nagyobb adót fog rájuk kirovatni.

*

Az „incognito“ való tartózkodás szállodákban. A budapesti kir. ítélőtábla 6,230/92. sz. ítéletében kimondotta, hogy ha valaki a vendéglőben hamis név alatt tartózkodik, az a törvény szerint nem követ el büntető cselekményt. Ezen határozatot a m. kir. kuria 10,363/92. sz. a. helybenhagyta. Az indokolás ki-